

[Hvidberg.]

har det vist sig, at Bibelforskningen er rykket frem i første Række. Ogsaa i det praktiske kirkelige Liv har de senere Aar vist, hvilken Betydning et virkeligt Kendskab til Bibelens Tanker og Indhold har. Det maa siges at være en Nødvendighed, at Præsterne har et, som jeg mener, paa videnskabelig, historisk Grund hvilende Kendskab til Bibelen, hvilket indeslutter, at de kan orientere sig i Bibelen paa Originalsprogene og saaledes undgaa for mange Indlægninger, Misforstaaelser eller andet. Man forstaaer bedst, naar man i nogle Aar selv har studeret Bibelen paa Grundsproget, hvor vigtigt det er.

Nu har det ærede Medlem Hr. Paul Holt her talt om det teologiske Fakultets „Monopol“, og han har sagt, at det kunde bevares under Forudsætning af, at det er et teologisk Arbejde og ikke blot et filosofisk — og han nævnte andre „profane“ Arbejder —, der finder Sted dér. Jeg vil hertil gerne sige, at de teologiske Fakulteter i dette Land er frie, videnskabelige Fakulteter paa Linie med de andre Fakulteter ved Universiteterne; deres Medlemmer er ikke bundet af noget som helst og paa nogen Maade, og jeg maa tilstaa, at jeg tror, det er godt saadan; Teologerne kan jo faa og faar bagefter ved Pastorseminariet en særlig Uddannelse med Hensyn til det praktiske Kirkearbejde, som de gaar ind til. Jeg tror ikke, man altid helt gør sig klart, hvad det er for en Værdi, og hvor meget baade Kirken og Befolkningen skaanes for derved, at Præsteuddannelsen her i Landet former sig som en paa Statsuniversiteter givne Uddannelse paa videnskabelig Grund.

Jeg beder de ærede Medlemmer om at forestille sig, hvordan det vilde være, dersom vi kun havde en Præsteskole, som var afhængig af visse private Kredses Penge og af Pastor Chr. Bartholdys og det ærede Medlem Hr. Paul Holts Bandstraale. Jeg tror ikke, det vilde gavne Kirken. Og naar man henviser til Norge, tror jeg ogsaa, man burde tilføje, at Glæden dog vist ikke er udelt over de to Fakulteter deroppe, og at ogsaa det Menighedsfakultet, de har, er undergaaet aabenbart væsentlige Ændringer, saa der ikke er saa stor Forskel mere.

Men principielt maa jeg sige, at en teologisk Embedseksamen som vor maa være et Mindstekrav for at faa Præsteembede. Man har da heller ikke inden for nogen anden Stand, Jurister, Læger, Gymnasie-lærere o. s. v., omgaaet et saadant Mindstekrav, og ogsaa for Præsters Vedkommende er dog Sagkundskab, ligesom for de nævntes

Vedkommende, af overordentlig, ja, grundlæggende Betydning. Men hertil kommer en anden Betragtning, som man maaske kortelig kunde anstille. Teologiske studerende og Præster er gennemgaaende yderst fattige, og det er under store Afsavn og gennem meget Slid, mange af dem gennemfører deres teologiske Studium, som de betragter som en uomgængelig Forudsætning for at være Præst. Og saa kan det jo nok være lidt bittert for dem at se nogle af Embederne blive besat af Folk, som ikke har teologisk Embedseksamen, i en Tid, hvor der endog er overordentlig rigeligt med teologiske Kandidater.

Ikke des mindre vil jeg alligevel stemme for, at man bevarer denne Adgang, denne lille Bagdør til ogsaa at sætte Lægmand ind som Præster. Men det maa betones, at det er Undtagelser, og naar jeg kan stemme for det, hænger det ogsaa sammen med, at jeg kan forudse, at der vil komme en Tid, hvor der vil blive Præstemangel. Men Paragraffens Undtagelseskarakter og Midlertidighed bør understreges.

Med Hensyn til dette evindelige Spørgsmaal om kvindelige Præster, som jeg tror, at de ærede Medlemmer, der endnu er til Stede, har faaet nok af, vil jeg gerne fremhæve min Enighed med den højtærede Kirkeminister deri, at der ikke ret godt kan rejses principielle Indvendinger imod at ordinere en Kvinde til Præst. Der har allerede af nogle Medlemmer været henvist til det teologiske Fakultets Erklæring til Kirkeministeriet af 20. Februar 1919, hvor det fremhæves, at der ikke fra alment kristeligt eller særlig luthersk Synspunkt kan rejses nogen berettiget principiel Indvending mod, at Kvinder faar Adgang til det præstelige Embede, naar de i øvrigt fyldestgør Betingelserne for præstelig Virksomhed. Men med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne læse de næste Linier med ogsaa, som ikke er blevet nævnt. Der staar:

„Men Fakultetet maa mene, at de praktiske Vanskeligheder ved at bestride den præstelige Virksomhed vil for Kvinder være overordentlig store, og der turde være Grund til ved Kvinders Ansættelse som Præster at gaa frem med den største Forsigtighed, saaledes at det, i hvert Fald foreløbigt, kun blev ganske særlige Præstestillinger, saasom ved Kvindefængsler, til hvilke Adgangen for Kvinder stod aaben.“

Og i Slutningen af Skrivelsen fremhæves det, at Kravet om bestaaet teologisk Embedseksamen maa være en Betingelse for præstelig Virksomhed. Professor, senere Bi-